

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА І БЕЗПЕКА.

НАСТРОЇ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Результати
загальнонаціонального опитування
на замовлення
Центру «Нова Європа»

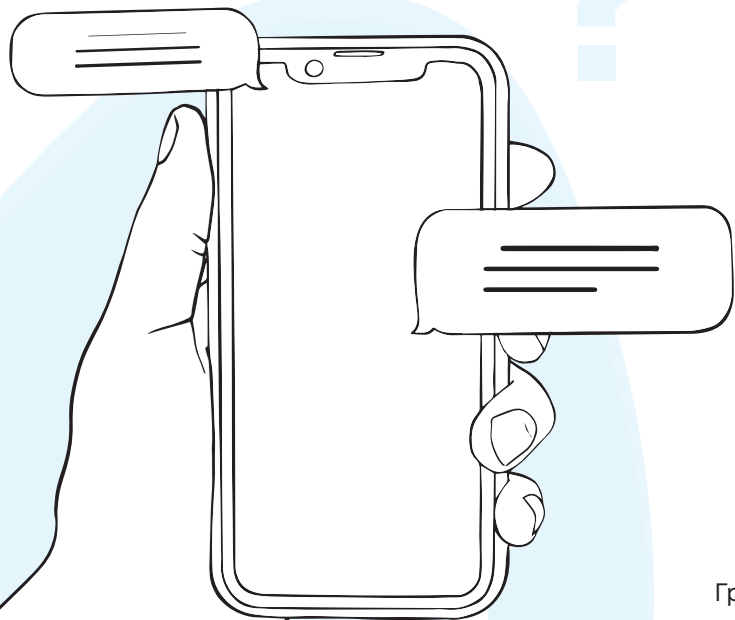
Дослідження було проведено ТОВ «ІНФО САПІЄНС» на замовлення Центру «Нова Європа» у період із 15 листопада по 27 листопада 2024 року. Вибірка дослідження складає 1000 респондентів. Опитування проводилося методом CATI (телефонні інтерв'ю з використанням комп'ютера, computer-assisted telephone interviews) на основі випадкової вибірки мобільних телефонних номерів. Вибірка репрезентативна населенню України віком 16+ за статтю, віком, регіоном, розміром населеного пункту проживання до повномасштабного вторгнення відповідно до останніх наявних даних Державної служби статистики України на 01.01.2022. Теоретична похибка вибірки не перевищує 3,1% з вірогідністю 0.95%. Опитування не проводилось на тимчасово окупованих територіях АР Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей та інших, що перебувають під окупацією, а також територіях, де відсутній український мобільний зв'язок.

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА І БЕЗПЕКА.

НАСТРОЇ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Результати загальнонаціонального
опитування на замовлення Центру
«Нова Європа»

Грудень, 2024
Центр «Нова Європа»
Київ

ЗМІСТ

РЕЗЮМЕ	3
КЛЮЧОВІ ЗНАХІДКИ	5
1. Що ви вважаєте найкращою «гарантією безпеки» України?	13
2. Чи варто Україні йти на переговори з Росією, якщо Україна не отримає безпекових гарантій зі сторони Заходу?	13
3. За яких обставин Україна має йти на переговори з Росією?	14
4. Які поступки на мирних переговорах із Росією ви вважаєте допустимими?	15
5. Чи підтримуєте ви поступовий вступ України до НАТО при запрошенні України в міжнародно визнаних кордонах, але якщо Стаття 5 застосовуватиметься для всієї України, окрім тимчасово окупованих територій?	16
6. Чи може Україна стати членом ЄС без членства в НАТО?	16
7. Коли, на вашу думку, Україна стане членом ЄС?	17
8. Про що ви думаєте, коли чуєте, як представники ЄС і США вказують на корупцію в Україні?	17
9. На вашу думку, чи роблять партнери усе можливе задля перемоги України?	18
10. Чи може «План перемоги», оголошений Володимиром Зеленським, привести до справедливого миру?	18
11. Хто з закордонних лідерів і лідерок викликає у вас найбільшу довіру?	19
12. Оцініть, будь ласка, рівень довіри до кожної з цих міжнародних організацій / об'єднань	21

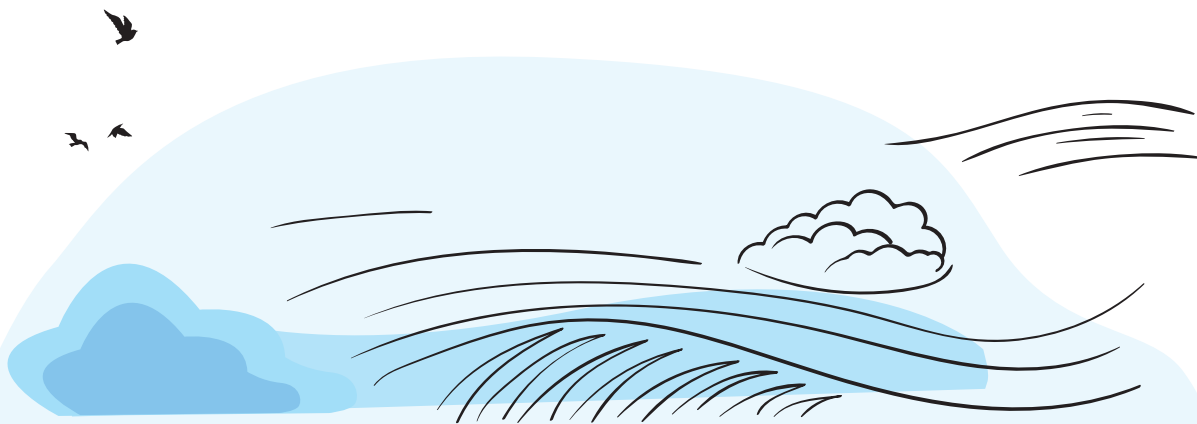
РЕЗЮМЕ

Суміш розчарування й оптимізму. Віра більше у себе, ніж у партнерів. Це, напевно, два ключові враження від результатів нового опитування, здійсненого на замовлення Центру "Нова Європа" нашими давніми партнерами — "ІНФО САПІЄНС". Такого роду підсумкові річні опитування ми проводимо з кінця 2021 року. Якщо порівнювати свіже і торішнє опитування, то помітимо досить суттєві зміни в настроях.

Впала загалом довіра до західних лідерів. Більшість українців вважають, що партнери роблять не достатньо для перемоги України. Дещо зменшилася кількість українців, які вірили в ефективність тиску західних країн для боротьби з корупцією. Усе це доволі тривожні сигнали на тлі невинних розмов

про можливе припинення підтримки України, про примус українців до поступок перед Росією.

Більшість українців при цьому не бачать сенсу в переговорах із Москвою, оскільки вважають, що та все одно піде на нову агресію після нетривалої паузи. Допускають респонденти переговори лише за умови, що Росія доведе прихильність миру (виведе війська) або ж якщо західні партнери нададуть Україні надійні безпекові гарантії. Бачимо, що українці дещо відкритішими стали до деяких компромісів на можливих переговорах із країною-агресором, але це не стосується, наприклад, таких питань як надання російській мові статусу державної чи скорочення чисельності ЗСУ.

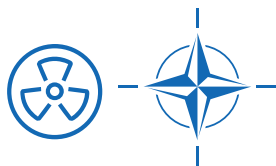
Проте загалом оптимізм українців щодо вектора на Захід зберігається. Українці підтримують вступ держави до НАТО — зокрема, чи не вперше зафіксовано високу підтримку поступового вступу до Альянсу, який передбачає запрошення для України в її міжнародно визнаних кордонах і застосування статті 5 Вашингтонського договору на усій території, крім тимчасово окупованих.

Чимало опитаних вірять у досить швидкий вступ держави до ЄС (упродовж п'яти років). Чемпіонами суспільної довіри з-поміж закордонних лідерів стали президентка Європейської Комісії Урсула фон дер Ляєн і президент Польщі Анджей Дуда.

Єдиний з західних лідерів, довіра до якого зросла впродовж останнього року, є президент Франції Еммануель Макрон. Лідери США Джоозеф Байден і ФРН Олаф Шольц, між тим, показали найбільш різке падіння своїх показників за останній рік. Парадокс: лідери країн, які найбільше допомагають Україні, стали, схоже, найбільшим розчаруванням українців можливо, тому, що на них покладається найбільше відповідальності. З позитивних тенденцій: ЄС, НАТО, G7 користуються високим рівнем довіри серед українців. Із негативних, але очікуваних: ООН і ОБСЄ повністю дискредитовані в очах респондентів організації.

КЛЮЧОВІ ЗНАХІДКИ

Найкраща гарантія безпеки — ядерна зброя і НАТО. Опитані українці приблизно в рівній мірі вважають

найкращими гарантіями безпеки України — розробку державою ядерної зброї (31,3%) і поступовий вступ до НАТО (29,3%). Інші варіанти гарантування безпеки є менш популярними. Так, в ефективність оборонного союзу зі США вірить 11,2%, покладатися на миротворців ООН готові 8,9% українців, а в ефективність військ європейських країн на території України вірить ще менше респондентів — лише 6,4%. Не можна виключати, що на відповіді впливала також думка, наскільки та чи інша опція взагалі реалістична. У будь-якому випадку помітне збереження, так би мовити, тенденції на досягнення самодостатності — українці упродовж останніх років головні безпекові сподівання пов'язували насамперед зі Збройними Силами України, а потім уже з партнерськими можливостями. Майже однаковий показник щодо розробки української ядерної зброї і членства в НАТО може демонструвати боротьбу двох головних підходів — між суверенізованим підходом щодо посилення безпеки і вірою в колективну оборону.

Скепсис щодо переговорів із Росією. 64,1% українців вважає, що на переговори з Росією йти не варто, якщо Україна не отримає реальних безпе-

кових гарантій зі сторони Заходу. Аргумент — Росія знову почне війну після нетривалої паузи. Близько 30% опитаних виступають за переговори у будь-якому випадку, оскільки в Україні, на їхню думку, немає ресурсів для війни на виснаження. Загалом серед українців, як бачимо, домінує переважно скептичне ставлення до «переговорів заради переговорів». Найбільше за переговори виступає вікова група 30–39 років (майже 40%). Регіональний вимір прибічників переговорів такий: Київ найбільш недовірливий (лише 18%), майже стільки ж на Заході (20%), більшість прибічників на Півдні і Сході — 34,5% і 43,7% відповідно.

Спершу виведення військ і гарантії безпеки, а потім переговори. Майже 40% опитаних вважає, що Україна має йти на переговори лише тоді, коли Росія виведе свої війська (принаймні на позиції до 24 лютого 2022 року). Ще 26,2% українців впевнені, що передумовою для перемовин мають стати безпекові гарантії зі сторони країн Заходу, що б

унеможливило повторну агресію. Не йти на переговори з Росією за жодних обставин — такий варіант обрали 12,1% опитаних. Прикметно, що торішнє опитування¹ зафіксувало більше ніж удвічі вищий рівень тих, хто обирає цю ж непримиренну позицію — 33,4%. Відтак ми спостерігаємо зростання прибічників переговорного процесу, але все ж за наявності належних передумов, обставин. Переговори без жодних передумов підтримує лише 16% респондентів.

Жодних поступок, але... «Нова Європа» запропонувала респондентам оцінити можливість тих чи інших поступок на мирних переговорах із Росією.

Головний висновок: більшість українців не сприймають поступки росіянам. Утім, порівняно з минулим роком бачимо певне пом'якшення позиції опитаних. Так, цього року 53,2% вважають взагалі недопустимим відмовлятися від відвоювання окупованих територій. Рік тому цей показник становив 76,2% — зменшення показника на понад 20 відсоткових пунктів. Відмову від вступу до НАТО торік не сприймало 56,9% українців, цього року — 48,7%. Відмову від вступу в ЄС виключали взагалі 61% опитаних минулого року, а зараз — 50,7%. На 10% знизився рівень тих, хто виступав

категорично проти відмови від кримінального переслідування керівників Росії та воєнних злочинців Росії (було 77%, стало 68,4%). Незначно змінився показник щодо неможливості зменшення суми репарацій з боку Росії. Високий рівень неприпустимості поступок зберігається щодо надання російській мові державного статусу (70,9%) і щодо скорочення армії України (74,5%). Мова і армія, вочевидь, сприймаються як екзистенційні основи держави, які не можуть ставати предметом будь-яких обговорень з іншими державами.

Переважає більшість за поступовий вступ до НАТО. 70,3% українців підтримують ідею поступового вступу України до Альянсу, коли НАТО за-

просить Україну в міжнародно визнаних кордонах (при цьому стаття 5 Вашингтонського договору застосовуватиметься до всієї держави, окрім тимчасового окупованих територій). Відправною точкою цієї моделі є західнонімецька модель вступу: нагадаємо, ФРН стала членом НАТО ще в 1955, але східні землі країни змогли приєднатися до Альянсу лише після возз'єднання Німеччини в 1990 році. Однак суттєвою відмінністю поступового вступу від часткового є те, що запрошення до НАТО поширюватиметься не лише на Україну

¹ Про передумови для переговорів, «безпекові гарантії» і довіру до закордонних лідерів – опитування. Центр "Нова Європа". 5 грудня 2023 року: <https://neweurope.org.ua/analytics/pro-peredumovy-dlya-peregovoriv-bezpekovi-garantiyi-i-doviru-do-zakordonnih-lideriv-opytuvannya/>

без тимчасово окупованих територій, як це було у випадку Західної Німеччини, але на всю Україну, включно з окупованими територіями.

В українському дискурсі впродовж останніх двох років обговорювався переважно частковий вступ України в НАТО, коли окуповані території нібито "віддаються" Росії в обмін на членство в НАТО для неокупованої. Звісно, що і в опитуваннях такий варіант не знаходить підтримки з боку українців. Насправді йдеться про те, що ці території є також запрошеними до Альянсу, але під безпековою парасолькою Альянсу зможуть опинитись лише після їх деокупації в майбутньому. Ми впродовж останнього року в своїх публікаціях та коментарях звертали увагу на відмінність між частковим вступом (*partial accession*) і поступовим (*gradual accession*). Як бачимо, поступовий вступ знаходить розуміння у більшості українців.

3 ЄС, але без НАТО? Більшість українців не бачать взаємозалежності між вступом до НАТО і ЄС. 53,9% опитаних вважає, що Україна може стати членом ЄС без членства в НАТО, оскільки це не пов'язані процеси. Однак більше третини опитаних (34,4%) гадає, що спочатку все ж Україна має гарантувати свою безпеку, що можливо лише завдяки членству в НАТО. Від представників самого ЄС можна часто почути визнання, що Європейський Союз не здатен гарантувати безпеку тією мірою, в якій

це може зробити НАТО попри наявність власного аналога статті 5 – статті 42.7, до якої і досі активно апелюють в тих столицях Євросоюзу, в яких не підтримують чи вважають нереалістичним запрошення України до НАТО. Однак чи не найкращим доказом того, що стаття 42.7 не може гарантувати тієї ж безпеки, що стаття 5 Вашингтонського договору, є рішення раніше традиційно нейтральних членів ЄС Швеції і Фінляндії стати частиною Організації Північноатлантичного договору. Висока підтримка варіанту про членство України в ЄС без вступу до НАТО може свідчити про брак дискусій у суспільстві про безпекові передумови для руху та членства України до Європейського Союзу. Адже насправді гарантії безпеки потрібні Києву і для того, щоб захистити вступ до ЄС.

34% супер-єврооптимістів. Більше третини українців (34%) вважає, що Україна стане членом ЄС упродовж наступних 5 років. Такі ж оптимістичні строки можна почути і від представників української влади. 17,2% респондентів обрали триваліший період — упродовж наступних 10 років. «Щойно закінчиться війна» – такий сценарій вважають вірогідним 16,8% опитаних. Відводять більше десяти років на шлях до членства 11% українців. Відвертих скептиків серед українців не так багато: лише 13% респондентів вважають, що Україна ніколи не стане членом ЄС. Відносне розпорошення думок щодо часового виміру нашого єврокурсу

може свідчити про певне «подорослішання» українців, які розуміють складнощі, пов'язані з вступом до ЄС. З одного боку, йдеться про масив домашньої реформаторської роботи, яку Україні належатиме якісно виконати в максимально стислі строки. Дедалі популярнішою стає також думка, що акцент у вступі до ЄС має робитись на відстоюванні інтересів України, а не на швидкості². З іншого ж, українці бачать і доволі стримані реакції щодо часових рамок вступу країн-кандидатів з боку самого ЄС, спроби узалежнити майбутнє розширення від внутрішньої реформи Союзу.

Самокритика на шляху до ЄС. 63% українців вважають, що нам потрібен тиск ЄС і США, аби подолати корупцію. Українські політики у різні часи часто вдаються до стандартної практики: як тільки закордонні спостерігачі звертають увагу на корупційні виклики, в Україні відразу починаються розмови про втручання у внутрішні справи. «А хіба в ЄС корупції немає», — подвійні стандарти — ще один улюблений трюк захисників “суверенітету корупції”. При цьому громадяни України переважно скептично ставилися до подібного роду аргументів, вбачаючи в ЄС і США надійних однодумців-партнерів, які сприятимуть позитивним змінам

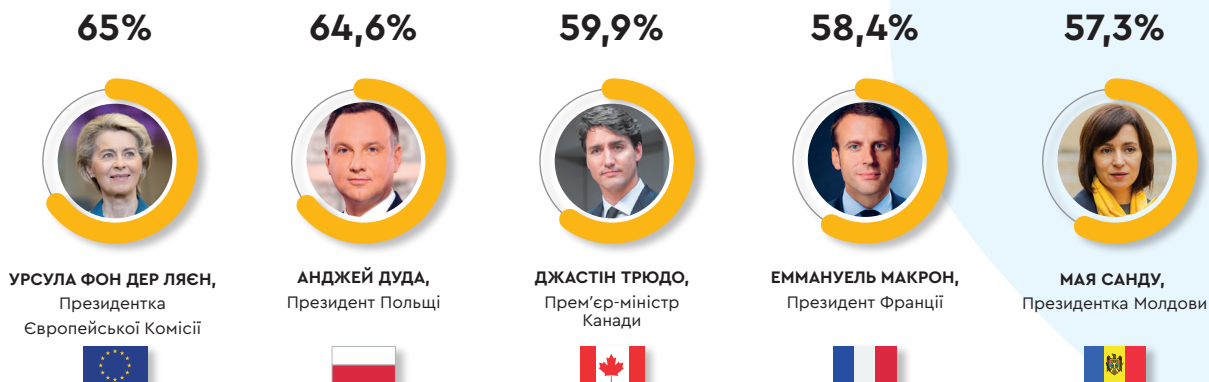
в Україні. Як бачимо, високий рівень підтримки західного тиску на українських корупціонерів і надалі зберігається, але все ж спостерігаємо певне його просідання (торік був показник на 7 відсоткових пунктів вищий). Голоси на користь західного тиску перейшли до інших опцій. Наприклад, майже на 4 відсоткові пункти зросла підтримка тези «ЄС і США шукають приводи, аби відмовити Україні в більшій підтримці». Схоже, що повільна і не завжди рішуча допомога Україні в боротьбі з російською агресією могла вплинути на оцінку дій західних партнерів в інших сферах — зокрема, і в питанні боротьби з корупцією.

Розчарування в західних партнерах. Більшість українців (57,2%) вважає, що партнери роблять недостатньо задля перемоги України. Майже 40% переконані, що партнери роблять задля нашої перемоги все можливе. У багатьох відповідях цього опитування простежуємо виснаження, розчарування серед українців. Підхід Заходу щодо підтримки України *as long as it takes* (стільки, скільки знадобиться), схоже, зазнає краху не лише серед експертних кіл, але й серед суспільства загалом. Невідомо, як довго і в яких обсягах Захід буде спроможним і надалі підтримувати Україну. Спроби окремих західних

² Опитування громадської думки для Консультативної Місії ЄС. Соціологічна група “Рейтинг”. 28 жовтня 2024: <https://ratinggroup.ua/research/ukraine/uspikhi-chi-ni-yak-ukrayinci-ocinyuyut-reformuvannya-organiv-pravoporyadku-ta-pidtrimku-yes.html>

«ТОП-5 ЛІДЕРІВ ЗА ДОВІРОЮ УКРАЇНЦІВ»

політиків домовитися з Путіним (можливо, ціною неприпустимих для Києва поступок) стають дедалі очевиднішими. Передчуття гіршого позначаються і на оцінках, настроях українців. Це особливо помітно на результатах наступного питання про довіру до закордонних лідерів.

Топ-5 закордонних лідерів за довірою українців: Урсула фон дер Ляєн, Анджей Дуда, Джастін Трюдо, Еммануель Макрон та Мая Санду.

Лідерами суспільної довіри серед українців стали президентка Європейської Комісії Урсула фон дер Ляєн і президент Польщі Анджей Дуда — у них фактично однакові показники (65%). На третьому місці прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо (майже 60%). Не сильно відстає від нього французький президент Еммануель Макрон (58,4%). П'ята позиція — за президенткою Республіки Молдова

Маєю Сандою (57,3%). Чемпіонство Урсули фон дер Ляєн — найпевніше, відображення вдячності українців за зусилля президентки Європейської Комісії з просування України на шляху до членства України в ЄС. Її беззаперечне лідерство в забезпеченні ключових для України рішень на рівні ЄС у комбінації з глибоким розумінням того, в яких безпрецедентних безпекових умовах Україна вимушена починати вступні переговори з Євросоюзом, є видимим і для пересічних українців.

Довіра до лідерства президента Польщі — це свого роду данина традиції, оскільки польські лідери та загалом Польща за інерцією сприймається українським суспільством (більше, ніж українськими політичними елітами) в позитивному світлі. Проте варто відзначити і той факт, що порівняно з попереднім роком падіння рівня довіри до польського президента є більш ніж очевидним — на 13,1%.

А якщо порівняти з показником 2022 року (86,8%), коли Анджей Дуда був безсумнівним лідером довіри українців, то можемо говорити про катастрофічне падіння публічної симпатії (кожен п'ятий українець розчарувався в польському лідері за останні три роки). Ризикнемо припустити, що основними поясненнями втрати рівня довіри до президента Польщі є безпрецедентні акції блокування державного кордону, а також заяви польських політиків (необов'язково президента Дуди) на тему пошукових та ексгумаційних робіт в Україні та в контексті подальшої підтримки Польщі в критично важливих для України питаннях — зокрема, і прогресу у вступних переговорах з ЄС.

Водночас не до кінця зрозумілим є потрапляння прем'єр-міністра Канади Джастіна Трюдо у трійку лідерів довіри. Ця оцінка українського суспільства дисонує з думкою експертів Центру "Нова Європа", які вважають, що потенціал цієї країни не відповідає рівню наданої нею Україні допомоги під час повномасштабної війни. Наприклад, Канада знаходиться на 14-ій позиції за часткою наданої допомоги Україні від свого ВВП з-поміж інших країн, які допомагають нашій державі (0,421%)³. У сфері надання військової допомоги за часткою ВВП Канада узагалі на 21 місці (йдеться про 0,134%). Також Джастін Трюдо був чи не єдиним західним

лідером, який підтримав телефонний дзвінок канцлера Німеччини Шольца Володимиру Путіну.

Байден і Шольц втрачають довіру.

Відбулося помітне падіння рівня суспільної довіри до закордонних лідерів загалом. Якщо торік рекордсменом з довіри був президент США Джоозеф Байден з показником в майже 82%, то зараз лідери "змагалися" за рівень довіри у 65%. Це відображає досить скептичний загальний настрій українців в оцінці зусиль міжнародної спільноти (і США, зокрема) з підтримки України. У більшості лідерів відбулося падіння рівня довіри — якщо, наприклад, у Байдена торік був показник у майже 82%, то цього року — 55,2% (падіння — 27 відсоткових пунктів). У Шольца була довіра на рівні 61,4%, нині — на 24,5 відсоткових пунктів менше. Кожен четвертий українець розчарувався в лідерах країн, які надають найбільшу допомогу Україні в абсолютних цифрах, але в своїх рішеннях все ж помітно паралізовані страхом путінської Росії, що безперечно впливає і на дозовані обсяги, повільні темпи та види наданої допомоги. Відтак — безпосередньо відображається на спроможностях України не лише звільняти окуповані території, але й належним чином здійснювати оборону.

³ Ukraine Support Tracker, Kiel Institute. 2024: <https://www.ifw-kiel.de/topics/war-against-ukraine/ukraine-support-tracker/>

Позитивна динаміка — Макрон і два «непорозуміння».

Єдиний західний лідер із позитивною динамікою, тобто зростанням рівня довіри, а не падінням, виявився французький президент Еммануель Макрон: торік довіряли йому 54,5%, а цього року — 58,4%. Хоч зростання відбулося лише на 4 відсоткові пункти, однак на тлі інших лідерів це не так і погано. Схоже, що українці не залишили поза увагою зусилля Макрона змінити стратегію Заходу з підтримки України — наприклад, чітка позиція щодо запрошення України до НАТО, ініціатива французького лідера з відправки військових компонентів до України тощо.

Якщо аналізувати зростання рівня підтримки загалом щодо всіх закордонних лідерів, то незначний ріст також помітний і у представників деяких ворожих держав. Якщо у Путіна йдеться радше про зміну в межах похибки, оскільки рівень довіри до нього все одно близький до нуля, то з Олександром Лукашенком ситуація трішки відмінна: приблизно 3% (настільки зросла довіра) українців могли забути, з чиєї території здійснив Путін вторгнення у 2022 році. Можливо, також спрацював фактор вдячності, що наземного вторгнення з території Білорусі і за участі білоруських солдатів, про ризики якого неодноразово повідомлялось в

медіа публікаціях впродовж останніх двох років, так і не відбулось. Натомість відбулась певна зміна риторики Лукашенка щодо України — на менш ворожу.

Трамп «зростає». Привертає увагу досить високий рівень довіри серед українців до нового президента США Дональда Трампа — особливо на тлі падіння відповідного показника Джозефа Байдена і з огляду на аналогічні рейтинги довіри в країнах Європи.

Наприклад, у Франції Трампу довіряло 16%, у Британії 30%, найприхильнішою виглядає лише Угорщина з довірою в 37%⁴, що все одно менше рівня довіри серед українців — 44,6%. Імовірно, за таким високим рівнем підтримки стоїть очікування від нової адміністрації США чіткішої й рішучішої політики щодо України. Не можна виключати, що частина опитаних пов'язують певні сподівання з відновленням миру в Україні, на чому Трамп робив акцент у ході виборчої кампанії. Вочевидь, на високій довірі Трампа могло позначитися і розчарування в чинному президенті США, щодо якого зафіксоване значне падіння показника. Торік, до речі, ми цікавилися в українців: «Кому ви більше симпатизуєте — Дональду Трампу чи Джозефу Байдену?». Беззаперечним лідером симпатій тоді виявився чинний президент з показником 78,1%.

⁴ Pew Research Center, Confidence in Donald Trump, 2024: <https://www.pewresearch.org/global/2024/06/11/confidence-in-donald-trump/>

Лідеру Республіканської партії віддали перевагу лише 10,1% респондентів.

Західні організації в фаворі.

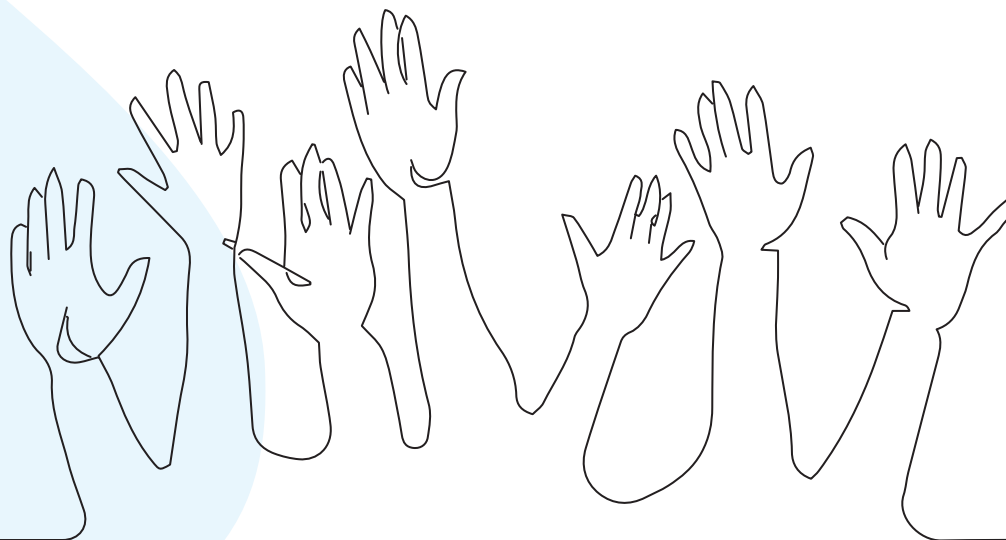
Особливо ЄС. Попри те, що частина відповідей цього опитування свідчить про певне розчарування українців в діях Заходу, водночас ми бачимо збереження високого рівня довіри до західних інституцій. Так, українці найбільше довіряють таким міжнародним організаціям, групам чи об'єднанням: ЄС (69,2%), НАТО (64,4%) і G7 (62,4%). Організації, до прямої відповідальності яких належить захист України, користуються при цьому

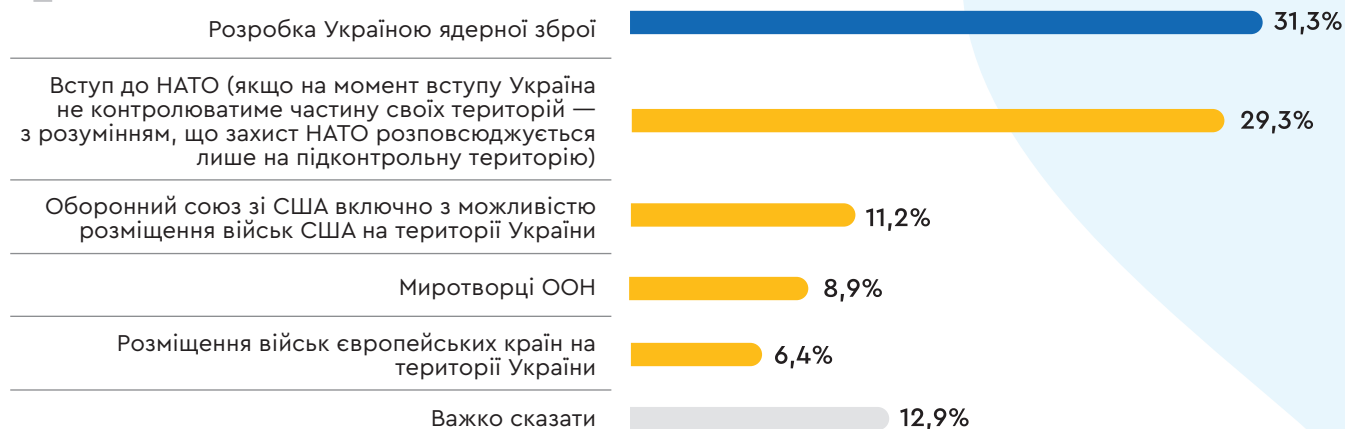
низькою суспільною довірою. Довіра до ООН — на рівні 37,9%, до ОБСЄ — 34,6%.

План перемоги: все залежить від Заходу.

Відносна більшість українців (35,2%) не знає про «План перемоги» або не розуміє суті документа. Але кожен третій опитаний (30,9%) усвідомлює, що план створений передовсім для Заходу, який має більше підтримувати Україну, тому все залежить від наших партнерів. Нереалістичним план вважає 18,6% респондентів. Вірять у те, що він справді вестиме до перемоги і миру, 12,3% українців.

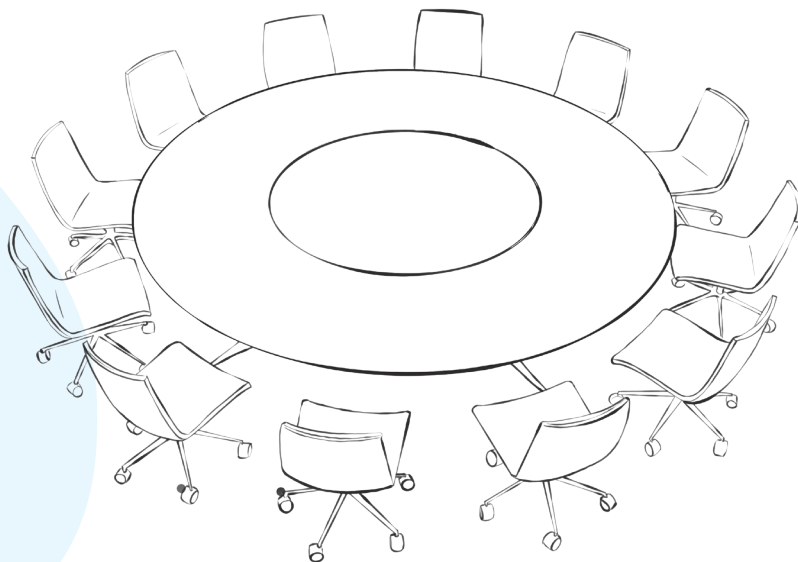
1 **ЩО ВИ ВВАЖАЄТЕ НАЙКРАЩОЮ «ГАРАНТІЄЮ БЕЗПЕКИ» УКРАЇНИ?**

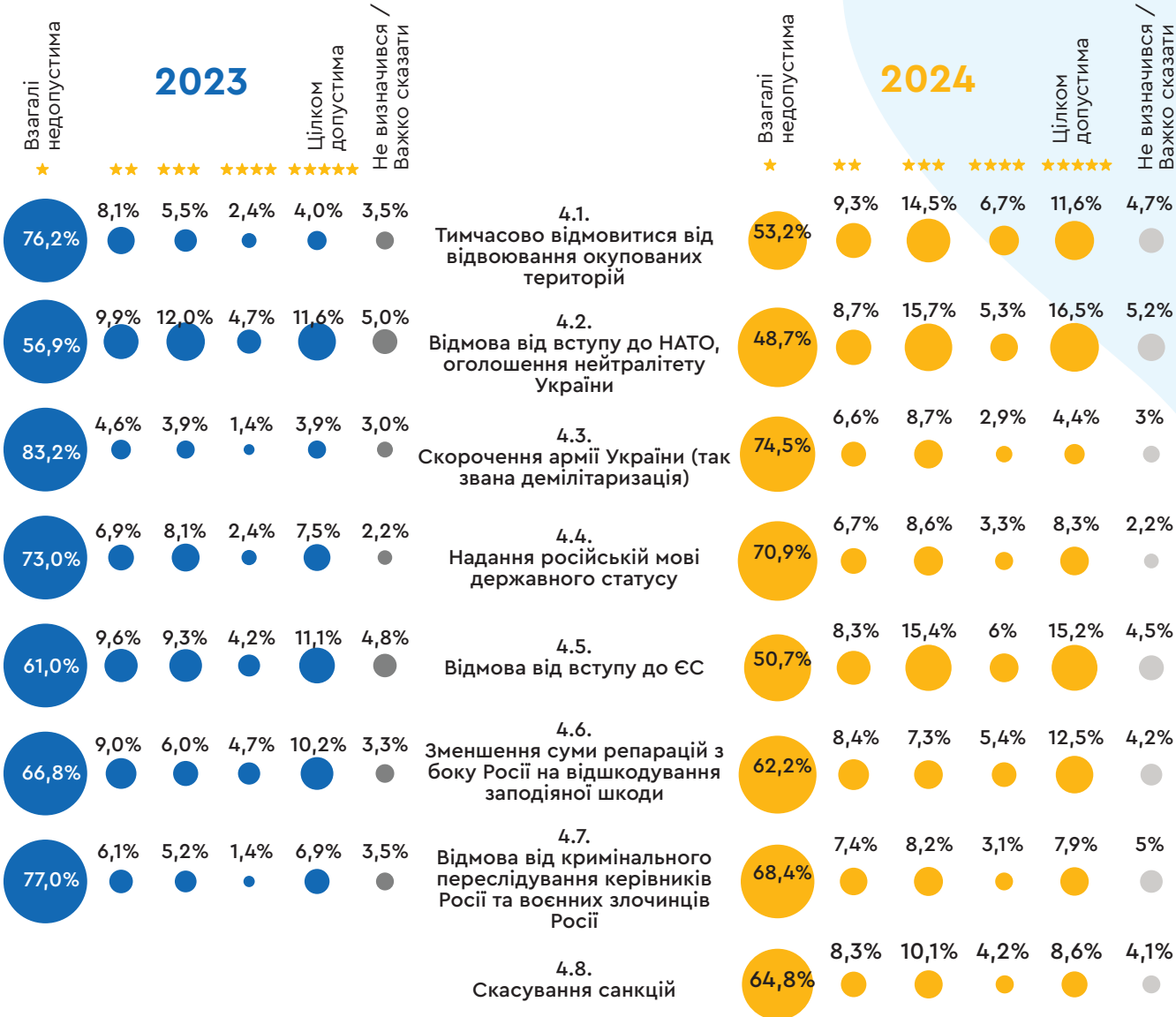
2 **ЧИ ВАРТО УКРАЇНІ ЙТИ НА ПЕРЕГОВОРИ З РОСІЄЮ, ЯКЩО УКРАЇНА НЕ ОТРИМАЄ БЕЗПЕКОВИХ ГАРАНТІЙ ЗІ СТОРОНИ ЗАХОДУ?**

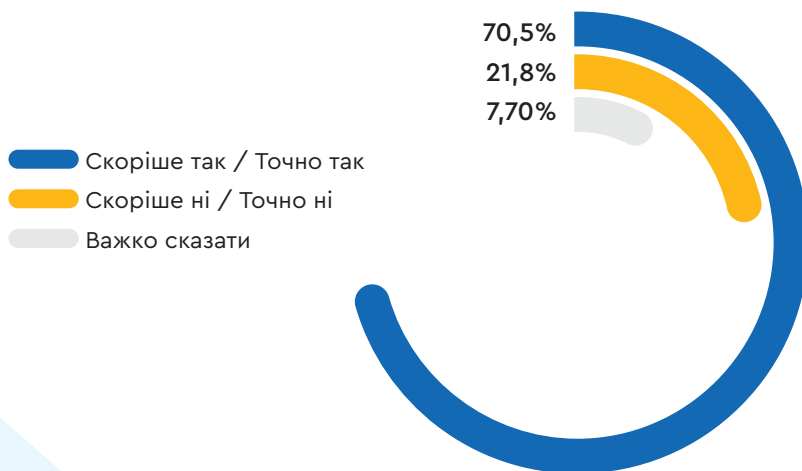
3 ЗА ЯКИХ ОБСТАВИН УКРАЇНА МАЄ ЙТИ НА ПЕРЕГОВОРИ З РОСІЄЮ?

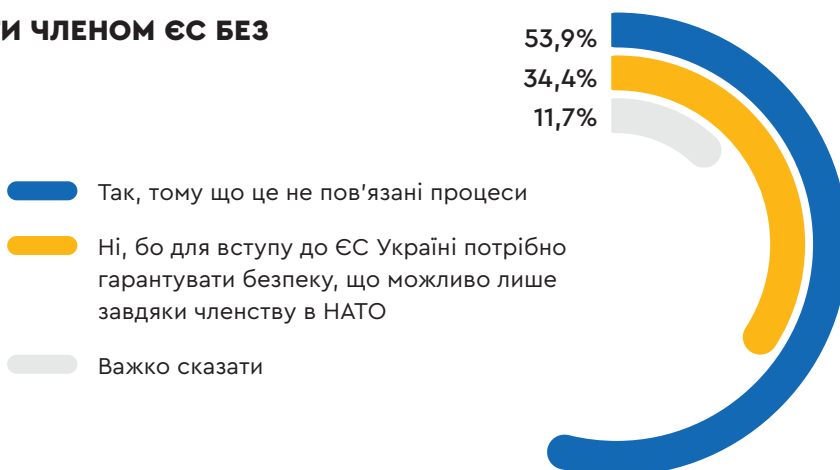
4 ЯКІ ПОСТУПКИ НА МИРНИХ ПЕРЕГОВОРАХ ІЗ РОСІЄЮ ВИ ВВАЖАЄТЕ ДОПУСТИМИМИ? (Оцініть кожен пропозицію за 5-бальною системою, де 1 — взагалі не допустимо, а 5 — цілком допустима)

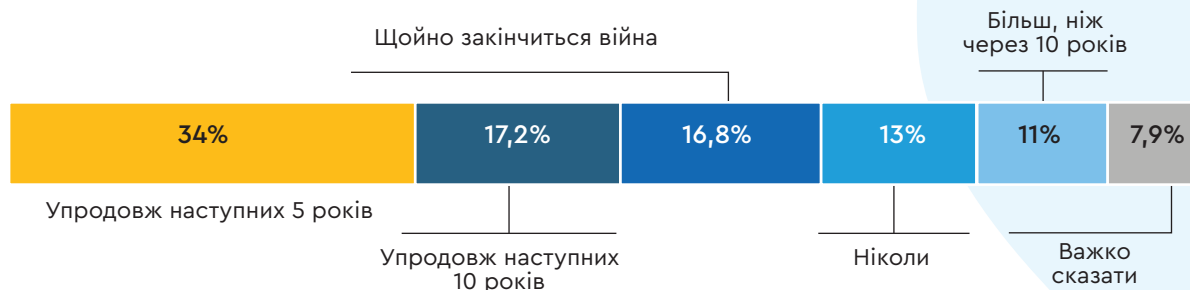
5 **ЧИ ПІДТРИМУЄТЕ ВИ ПОСТУПОВИЙ ВСТУП УКРАЇНИ ДО НАТО ПРИ ЗАПРОШЕННІ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНО ВИЗНАНИХ КОРДОНАХ, АЛЕ ЯКЩО СТАТТЯ 5 ЗАСТОСОВУВАТИМЕТЬСЯ ДЛЯ ВСІЄЇ УКРАЇНИ, ОКРІМ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ?** (СТАТТЯ 5 ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО НАПАД НА ОДНОГО ЧЛЕНА НАТО Є НАПАДОМ НА УСІХ ЙОГО ЧЛЕНІВ І ВИКЛИКАЄ ВІДПОВІДЬ УСІ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ АЛЬЯНСУ).

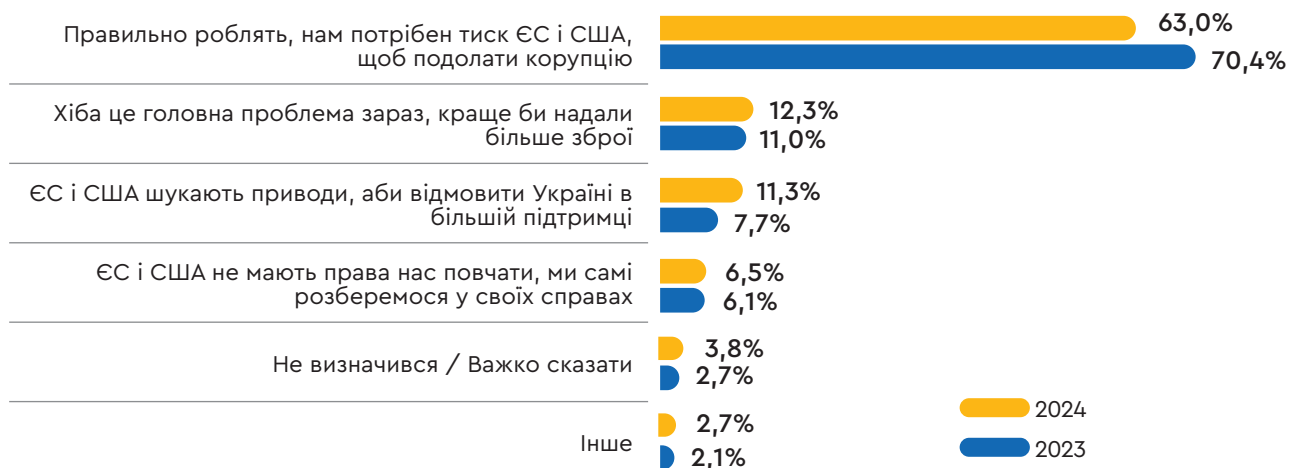
6 **ЧИ МОЖЕ УКРАЇНА СТАТИ ЧЛЕНОМ ЄС БЕЗ ЧЛЕНСТВА В НАТО?**

7 КОЛИ, НА ВАШУ ДУМКУ, УКРАЇНА СТАНЕ ЧЛЕНОМ ЄС?

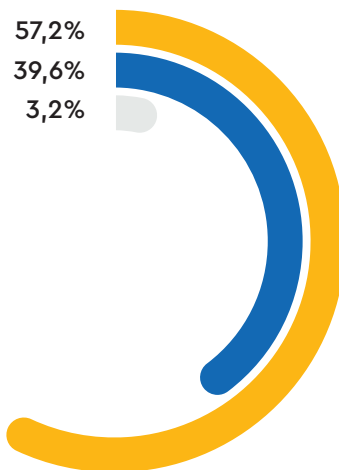

8 ПРО ЩО ВИ ДУМАЄТЕ, КОЛИ ЧУЄТЕ, ЯК ПРЕДСТАВНИКИ ЄС І США ВКАЗУЮТЬ НА КОРУПЦІЮ В УКРАЇНІ?

9 НА ВАШУ ДУМКУ, ЧИ РОБЛЯТЬ ПАРТНЕРИ УСЕ МОЖЛИВЕ ЗАДЛЯ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ?

■ Ні / Скоріше ні
■ Так / Скоріше так
■ Важко сказати

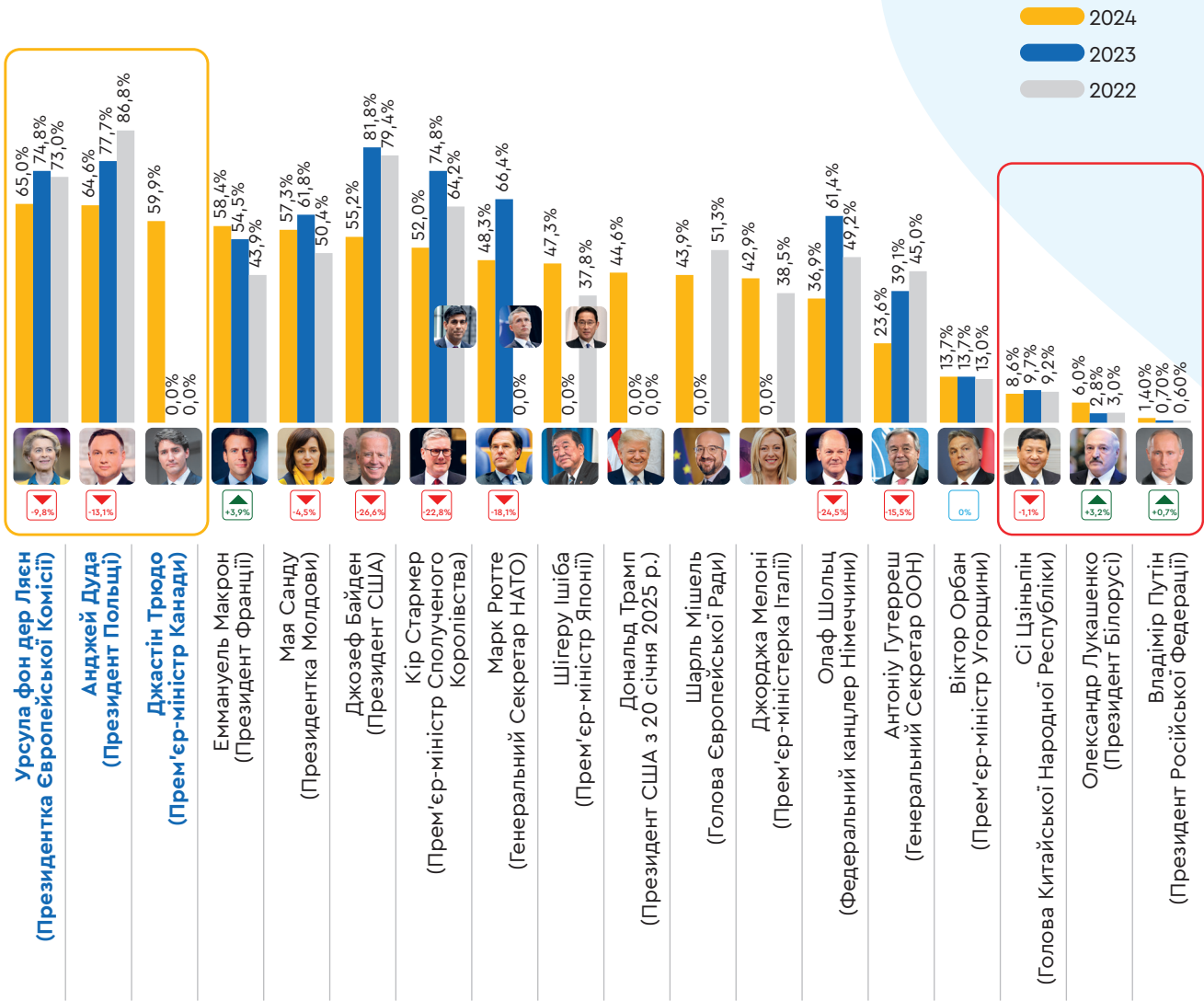
10 ЧИ МОЖЕ «ПЛАН ПЕРЕМОГИ», ОГОЛОШЕНИЙ ВОЛОДИМИРОМ ЗЕЛЕНСЬКИМ, ПРИВЕСТИ ДО СПРАВЕДЛИВОГО МИРУ?

11

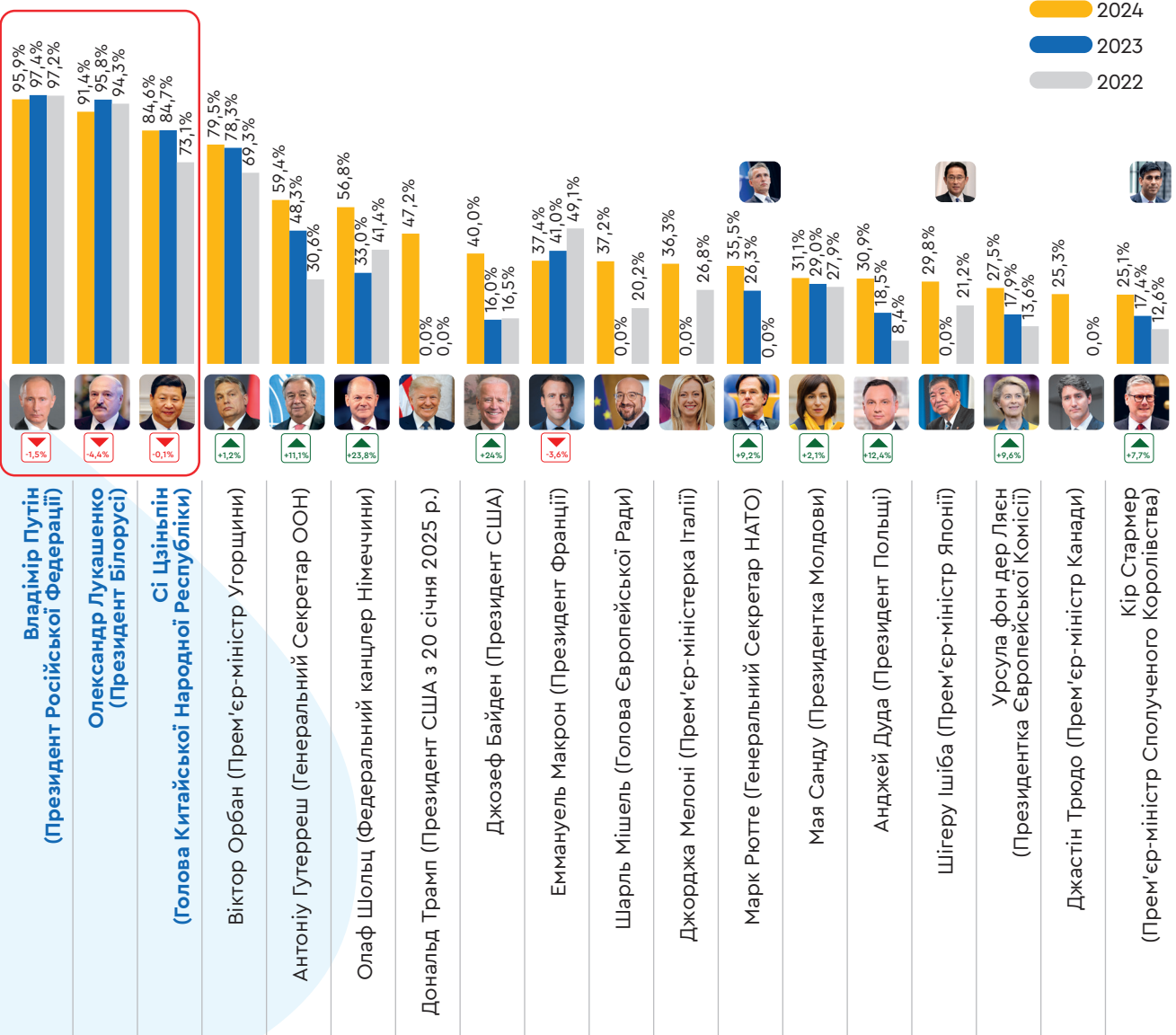
ХТО З ЗАКОРДОННИХ ЛІДЕРІВ І ЛІДЕРОК ВИКЛИКАЄ У ВАС НАЙБІЛЬШУ ДОВІРУ?

Скоріше довіряю / повністю довіряю

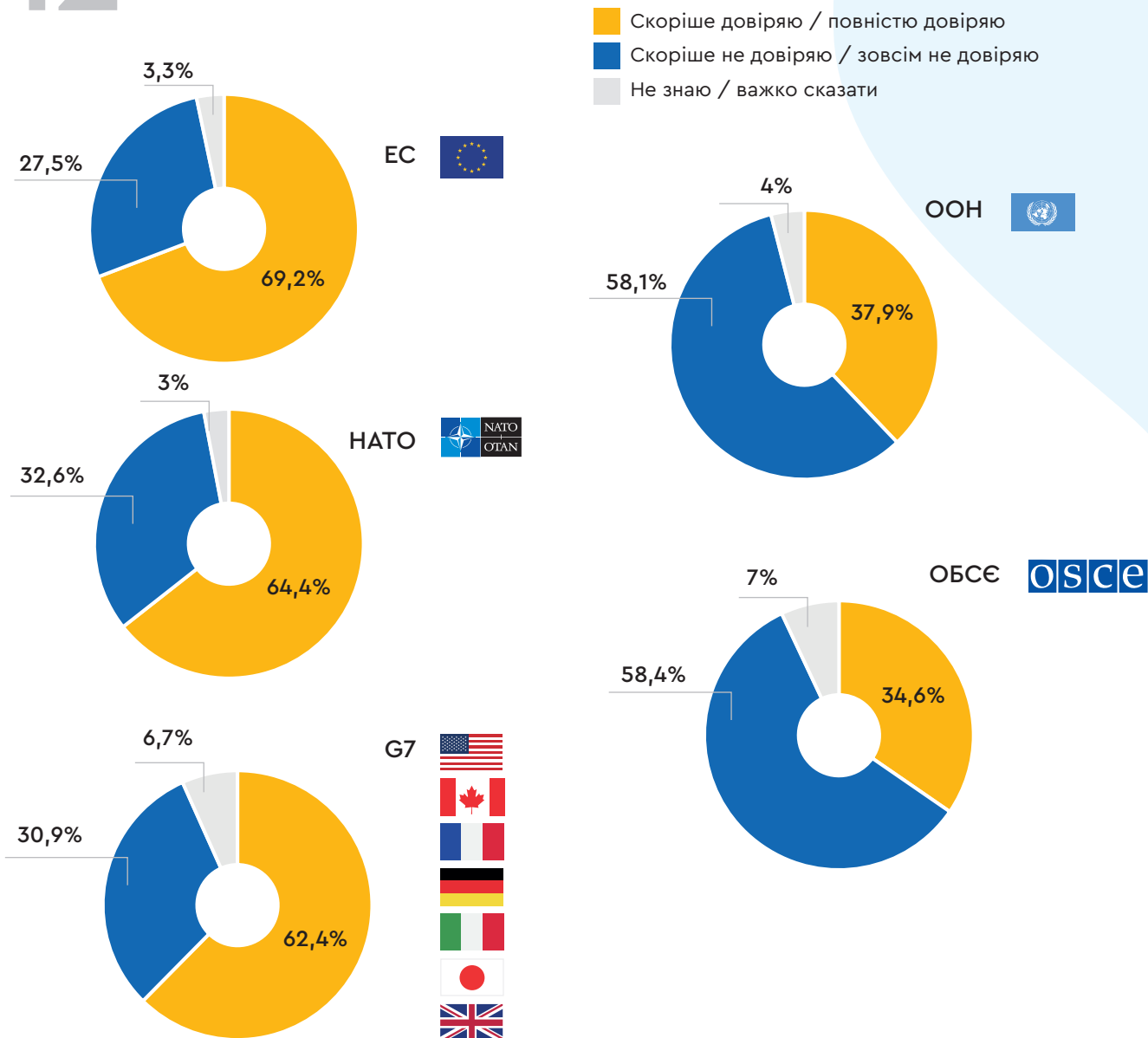

КОМУ УКРАЇНЦІ НЕ ДОВІРЯЮТЬ?

Зовсім не довіряю / скоріше не довіряю

12 ОЦІНІТЬ, БУДЬ ЛАСКА, РІВЕНЬ ДОВІРИ ДО КОЖНОЇ З ЦИХ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ / ОБ'ЄДНАНЬ

ПРО ЦЕНТР «НОВА ЄВРОПА»

Центр «Нова Європа» (ЦНЄ) заснований у 2017 році як незалежний аналітичний центр. Він базується на досвіді команди, яка разом працює з 2009 року (раніше в рамках Інституту світової політики). Аналітики Центру «Нова Європа» стали впізнаваними, адже запропонували якісний аналітичний продукт із питань зовнішньої політики України та безпеки в регіоні, поєднавши його з активними та ефективними зусиллями з адвокатування.

Бачення Центру «Нова Європа» максимально наближене до бачення майбутнього Української держави більшістю громадян: Україна повинна бути частиною Європейського Союзу і НАТО.

Докладніше про Центр «Нова Європа»: www.neweurope.org.ua

<https://www.facebook.com/NECUkraine/>

https://twitter.com/NEC_Ukraine

<https://neweurope.org.ua/>

